

TIKKIEBOUW

Woordje van de voorzitter

We zitten al een tijdje in 2025, maar er gebeurt nog steeds veel in de wereld. Soms vraag je je af: in wat voor wereld leven we? Met idioten als Poetin en Trump, die iedereen hun wil willen opleggen. Met oorlogen en aanslagen. Aan de ene kant lijkt het een ver-van-je-bedshow, maar het komt toch akelig dichtbij. Door invoerrechten en monopolies bepalen ze hier de prijzen. Door de beheersing van het internet door Musk, Zuckerberg en Bezos wordt geprobeerd ons te beïnvloeden. En met de deurbel uit China... Zijn het complottheorieën? Het lijkt werkelijkheid.

Bij TClJ is het jaar ook onrustig begonnen. André van Schaik ontdekte dat besturen en het organiseren van activiteiten toch niet zijn ding waren. Dat kan natuurlijk gebeuren. Hij besloot daarom direct het bestuur te verlaten en zegde tegelijkertijd zijn lidmaatschap op. Dat laatste betreuen we ten eerste. André was een aanwezige persoon met veel humor en praatjes, een leuke vent. Ik wil André bedanken voor zijn inzet en vooral voor de vrolijke noot die hij bracht. Ik moest altijd al lachen als ik hem zag.

Door het vertrek van André kromp het bestuur in tot drie man. Ik had zelf al aangegeven mijn termijn als voorzitter niet te verlengen en zal dan ook tijdens de komende ledenvergadering afscheid nemen als bestuurslid. Het bestuur is nu druk bezig om de twee opengevallen posities weer in te vullen. De komende ledenvergadering is dan ook een zeer belangrijke bijeenkomst! Ik hoop dat iedereen hier tijd voor maakt.

Ik kijk terug op vier mooie jaren in het bestuur, waarin we als team veel zaken op poten hebben gezet en de club positiever en gezonder hebben gemaakt. We staan wat beter op de kaart, waardoor we met meer optimisme naar de toekomst kunnen kijken.

Uw (nu nog wel) voorzitter
Kees de Bruin

Agenda

Zaterdag 22 maart

Wedstrijd in de IJsselhal van
19.00 - 20.00 uur

Woensdag 9 april

Ledenvergadering in De Deel.
Aanvang 20.00 uur

Zaterdag 3 mei

Wedstrijd in de IJsselhal van
19.00 - 20.00 uur

Raad het plaatje

Wie van de vier waterratjes is nu
een beroemde TClJ-er?

Lees meer op pagina 4 van deze uitgave.

LEKKER BALLEN EN APPELTAART

Nieuwjaarstoernooi

Op zondag 5 januari vond weer de traditionele nieuwjaarsbijeenkomst plaats. Voor het toernooi werden drie teams ingedeeld:

Team Wit – Coach: Henk Schouten
Team Rood – Coach: Arthur Vulto
Team Zwart – Coach: Gert Jan van Eck

De dag begon om 09.00 uur met een gezamenlijke warming-up. Tien minuten later startte de eerste wedstrijd tussen team Rood en team Wit. Team Wit had een lichte overhand en won uiteindelijk met 3-1.

In de tweede wedstrijd nam team Wit het op tegen team Zwart. Ondanks het betere spel van Wit, verloor het team met 1-0.

De derde en laatste wedstrijd tussen team Zwart en team Rood eindigde in een overtuigende 4-1 overwinning voor Zwart, waarmee dit team zich tot winnaar van het brunchtoernooi kroonde.

Alle wedstrijden werden geleid door scheidsrechter Hans Geurtsen, die de sportiviteit in goede banen leidde.

Na afloop van het toernooi kon er eindelijk weer gedoucht worden. De douches waren wekenlang buiten gebruik vanwege een vastgestelde legionellabesmetting.

Gezellig samenzijn

Rond 11.00 uur kwamen ook de partners van de trimmers aan, waarna men samen genoot van koffie en appelgebak. Een uur later werden alle aanwezigen naar 'de Kuil' geleid. De voorzitter hield een korte toespraak, waarna werd getoost op het nieuwe jaar met een glaasje champagne. Ook het clublied werd uitbundig gezongen onder leiding van dirigent Gerard Kruithof.

De voorzitter maakte tevens bekend dat team Zwart de Jan Tersteeg-bokaal had gewonnen. De trofee werd overhandigd aan de coach. Daarnaast werd scheidsrechter Hans Geurtsen bedankt voor zijn bijdrage en kreeg hij een prachtige bos bloemen. Het was een sportieve ochtend zonder gele of rode kaarten en zonder blessures.

Lunch en Bingo

Daarna was het tijd voor een uitgebreid lunchbuffet met twee soorten soep, broodjes hamburger, diverse belegde broodjes en een heerlijk toetje.

Na de lunch werd de bingo aangekondigd, waarbij diverse prijzen te winnen waren. Onze vertrouwde quizmaster Bert van Wijk nam de leiding en zorgde ervoor dat het spel vlekkeloos verliep. Met zijn enthousiasme en humor maakte hij er opnieuw een groot succes van.

Het was een gezellige en geslaagde middag! Dank aan iedereen die heeft bijgedragen, in het bijzonder de sponsors en degenen die hebben geholpen bij het voorbereiden van de lunch.

Hans Zwezerijnen

In de spotlights

Een inspirator pur sang!

Aangezien Kees na de komende jaarvergadering geen voorzitter meer is, vond uw speciale verslaggever het hoog tijd worden om hem aan het eind van zijn "bewind" nog even flink in het zonnetje te zetten. Want hadden wij ons de afgelopen vier jaar een betere voorzitter kunnen wensen? In mijn ogen niet!

Vanaf dag één heeft Kees zich laten zien als een man met een groot hart voor de zaak, onafgebroken met enthousiasme, positiviteit en creativiteit werkend aan het springlevend houden van onze club. Een inspirator pur sang, steeds op zoek naar nieuwe leden (en vindend!), naar originele ideeën m.b.t. het jaarfeest, initiatieven nemend betreffende allerlei activiteiten om de sfeer en de saamhorigheid binnen TCIJ te stimuleren, op bezoek gaand bij leden die (langdurig) ziek of geblesseerd zijn, en zo kan ik nog wel even doorgaan. Was getekend: Kees de Bruin, een geweldige teamplayer!

Deze ras-IJsselsteiner werd geboren op 11 oktober 1962. Hij kreeg vier broers: Piet, Paul, John en Eric. Zijn ouders runden jarenlang een melkhandel in de Benschopperstraat, de oudere IJsselsteiners zullen het zich ongetwijfeld herinneren, melkboer de Bruin was een begrip in IJsselstein.

Na de lagere school (uiteraard de Nicolaas-jongensschool) ging Kees naar de Gregorius HAVO in Utrecht. 5 Jaar later behaalde hij het HAVO-diploma, daarna was ie wel klaar met het schoolleven en ging hij op z'n 17e werken bij Damsté. Daar was hij als jong broekie niet alleen Manusje van alles, maar ook boekhoudkundig werk werd hem al toevertrouwd. In de avonduren ging hij zich middels allerlei cursussen en avondopleidingen verder bekwamen in het boekhouden.

Hij heeft ongeveer 8 jaar gewerkt bij Damsté, daarna werd het bedrijf WDM-autoverhuur (voornamelijk

bedrijfsauto's) in Utrecht zijn werkgever. Hij heeft daar zo'n 25 jaar gewerkt als boekhouder, waarna het hem even te veel werd en overspannen raakte. Kees heeft zich toen 2 jaar lang teruggetrokken uit het arbeidzame leven.

Toen hij weer hersteld was, solliciteerde hij bij bergingsbedrijf Modern, een bedrijf waar hij tot op de dag van vandaag met veel plezier niet alleen de boekhouding verzorgt, maar zich óók met allerlei andere zaken belast (hier zie ik de overeenkomst met Kees de voorzitter van TCIJ....). Zijn baas had dat ook snel in de gaten, hij wéét dat hij altijd een beroep op hem kan doen (ook al is het midden in de nacht, aldus Ingrid...) en laat regelmatig blijken dat hij Kees daarom zéér waardeert en hem absoluut niet kwijt wil. En dat werkt vice-versa, want daardoor waardeert Kees z'n baas ook zeer en doet hij graag een "stapje extra" voor hem.

Even terug naar z'n puberjaren. "Hield jij als jonge jongen ook al van voetbal Kees?"

"Nou ja, ik wilde dolgraag lid worden van VVIJ en elke week lekker voetballen met m'n vrienden, maar m'n vader stak daar een stokje voor. Ik moest werken voor m'n vader in de zaak".

Pas rond z'n 20e ging Kees voetballen, in de zaal bij ZVIJ op doordeweekse avonden, want op zaterdag moest hij dus werken. Toch werd ook bij VVIJ al ontdekt dat Kees bestuurlijke kwaliteiten had, want hij werd al snel gevraagd voor een bestuursfunctie. Daar heeft ie in eerste instantie voor bedankt, maar

een jaar later werd Kees benaderd om elftalleider te worden van VVIJ 6, een team met allemaal jonge spelers die rechtstreeks uit de A-junioren kwamen. Kees wilde dat wel doen, maar alleen op voorwaarde dat hij zelf ook kon meespelen. Aldus geschiedde. Na 3 seizoenen vond Kees het leiderschap wel genoeg en ging hij spelen in het 8e, of 9e, 10e, 11e.

Daaruit is het carnavalsclubje "Boortje 11" ontstaan. Elk jaar meedoen met de IJsselsteinse carnavalsoptocht, waarbij diverse keren een prijs werd gewonnen. Door knieproblemen is Kees gestopt als actieve voetballer, waarna Bert de Wit hem al snel vroeg om bij de Trimclub te komen. En, het wordt eentonig, ook bij de Trimclub kreeg hij al snel bestuurlijke taken. Eerst een aantal jaren in de activiteitencommissie en 4 jaar geleden werd Kees dus de opvolger van Jos Timmermans als voorzitter.

VVIJ is hij echter altijd trouw gebleven als lid en supporter. Elke week is Kees langs de lijn te vinden bij het eerste.

Nog een vraag over je puberjaren Kees....: "Wanneer kreeg jij eigenlijk meer dan normale belangstelling voor het vrouwelijk geslacht?" "Nou ja, nadat het HAVO-diploma was behaald, gingen we altijd naar dansles bij dansschool De Haan, en daar had ik op een gegeven moment verkering met drie meiden tegelijk, zo populair was ik, hahaha..."

Zijn eerste échte verkering kreeg hij met Elise de Wit (zus van o.a. Jan, Wijnand en Bert), maar dat duurde maar een paar maanden. Kees was namelijk ook steeds actiever bij de KPJ en daar liep óók Annie Kromwijk vaak rond. Daar had ie al snel een meer dan normale klik mee. De liefde sloeg al snel toe want reeds op z'n 18e (!) trouwde Kees met Annie. Uit dat "vruchtbare" huwelijk kwamen vier kinderen voort: Bart, Dirk, Inge en Wout; ondergetekende heeft ze alle vier in de klas gehad op de Fatimaschool. Het huwelijk met Annie hield toch geen stand en in 2010 gingen zij (in harmonie) uit elkaar. Annie bleef met de kinderen in hun huis wonen en Kees trok weer voor een aantal jaren bij z'n moeder in. Die vond dat eigenlijk wel prima, want nadat zij weduwe was geworden, vond ze het best stil in huis. Nu had ze weer aanspraak, kon ze weer een potje koken voor niet alleen zichzelf en bovendien kon Kees zich nuttig maken voor z'n moeder door o.a. de tuin te onderhouden.

De activiteiten bij de KPJ breidden zich uit. Kees werd bestuurslid (later ook 15 jaar lang voorzitter geweest) en lid van allerlei commissies. Het organiseren van activiteiten als de fietsvierdaagse, toneelvoorstellingen, Kees draaide z'n hand er niet voor om. Ook is Kees 10 jaar voorzitter geweest van OK (Oud KPJ). Voor de toneelvoorstellingen riep Kees de hulp in van z'n broer Piet en die had daar wel oren naar. Van daaruit zijn ze een keer bij elkaar gaan zitten, en dat werd in feite de oprichtingsvergadering van Kwibus, de toneelvereniging waarmee Piet jarenlang veel furore heeft gemaakt binnen het IJsselsteinse.

Reeds tijdens zijn huwelijk met Annie was Kees bevriend met Ad en Ingrid, die ook vaak rondliepen bij de KPJ. Ze gingen ook regelmatig met elkaar op vakantie. Toen ook het huwelijk van Ad en Ingrid stuk liep en Ingrid vanwege een heftige hernia niets anders kon dan thuis op de bank zitten, ging Kees regelmatig bij haar langs om haar gezelschap te houden. "En toen is er op een gegeven moment "iets" ontstaan tussen ons", aldus Ingrid.

En nadat Kees zo'n 4 jaar bij z'n moeder had gewoond, ging hij (net als Ingrid) toch weer op zoek naar eigen woonruimte. Toen hij een huis kon huren aan het Ultramarijnhof zei hij tegen Ingrid: "Waarom proberen we het niet samen"? De rest is geschiedenis, Kees en Ingrid zijn nu al weer 11 jaar heel gelukkig met elkaar en wonen zeer plezierig aan het Ultramarijnhof 16. "Wél hebben we elk jaar nogal (geluids)overlast van de IJVO, daarom gaan we de laatste jaren maar een weekje op vakantie tijdens de IJVO....." Heel fijn en bijzonder toch wel is het feit dat Ad en ook Annie nog gewoon bevriend zijn gebleven met Kees en

Ingrid. Hoewel....zo bijzonder is het nou ook weer niet, want ik heb Kees en ook Ingrid leren kennen als enorm lieve, gevoelige en positief ingestelde mensen met heel veel sociale vaardigheden. Mensen die geen vlieg kwaad doen, die altijd oog en oor hebben voor een ander en die voor anderen klaar staan als dat nodig is. Kees vindt het nu na 4 jaar tijd om het voorzitterschap bij TCIJ over te dragen, mede omdat hij ook nog steeds veel drukke werkzaamheden heeft bij bergingsbedrijf Modern.

Hij zal echter tot in lengte van jaren lid blijven van TCIJ, zo verzekerde hij me. Toch zal hij na de jaarvergadering een soort van leegte achterlaten binnen het bestuur (let wel: dat is niets ten nadele van de andere bestuursleden....!)

Kees de Bruin, vanaf deze plaats zeg ik jou nu al héél veel dank voor alles wat jij als voorzitter voor de TCIJ gedaan en betekend hebt.

Je opvolger is niet te benijden.....

Uw speciale verslaggever,
Gerard (V.)

Sponsoring altijd welkom!

Onze club draait financieel goed. Dankzij de contributie-inkomsten kunnen we de zaalhuur betalen en blijft er nog wat over voor activiteiten. Daarnaast hebben we een buffer voor eventuele tegenslagen. Af en toe verhogen we de contributie om de stijgende kosten te kunnen dekken.

Elk jaar zijn er ook enkele leden die vanuit zichzelf, hun eigen bedrijf of het bedrijf waar ze werken een extra bijdrage leveren. Dit helpt ons bij de financiële huishouding en stelt ons in staat om af en toe iets extra's te doen, terwijl we de eigen bijdrage voor leden laag houden.

Voor 2025 mogen we weer rekenen op de steun van **Wim de Jongh en Gerard Kruithof**. We danken hen hartelijk voor hun bijdrage!

Wil jij ook sponsor worden van onze club, privé of via je bedrijf? Laat het dan even aan het bestuur weten. De penningmeester zorgt dan voor een factuur. Wil je de sponsoring ook volgend jaar voortzetten? Geef dit dan tijdig door aan de penningmeester, zodat hij dit in de begroting kan verwerken.

BOEKENTIP

Het grote keepersboek ZERO HERO

Bestellen?
Scan de QR-code

KEEPER'S COLUMN

De dirigent

Elke zondagochtend, als de meeste mensen nog in hun bed liggen te dromen, verzamelt zich in de IJsselhal een bijzonder gezelschap. Een groep 45-plussers, vastbesloten om hun jeugdige voetbaldromen nieuw leven in te blazen, zij het met wat meer zweet, zuchten en steunen dan vroeger. En te midden van dit alles bevindt zich onze eigen maestro: scheidsrechter Hans.

Hans, een clubicoon met meer dienstjaren dan sommige spelers aan levensjaren hebben, neemt zijn plaats in als de onbetwiste dirigent van ons zaalvoetbalorkest. Met zijn fluitje als dirigeerstokje leidt hij ons door de wekelijks symfonie van passes, schoten, voorzetten en - laten we eerlijk zijn - af en toe een valse noot in de vorm van een mislukte panna of een eigen doelpunt.

Natuurlijk klinkt er wel eens gemor uit het "publiek" (lees: de spelers). "Hans, ben je blind?!" of "Hé scheids, waarom fluit je daar niet voor?!" Maar dat heeft op jou geen enkele invloed. Want hij weet: de meeste van ons hebben zelf al moeite om de bal scherp te zien, laat staan dat ze een subtiele overtreding op volle snelheid kunnen onderscheiden van een ouderwetse "zaag".

Ondanks zijn eigen fysieke uitdagingen staat hij er elke week. Weer of geen weer, fit of niet fit, Hans is er. En stiekem zijn we daar allemaal dankbaar voor. Want zonder Hans zou ons potje voetbal al snel verworden tot een chaotische mix van walking football en Grieks/Romeins worstelen.

Dus Hans, bij deze wil ik je bedanken. Voor je toewijding, je geduld (vooral als we eindeloos discussiëren over of het een penalty is of niet), en je onverstoorbare leiding. Je bent de lijm die ons zootje ongeregeld bij elkaar houdt, je bent de onverstoorbare rots in de ruige branding van ons wekelijkse voetbalavontuur.

Misschien klagen we soms, maar diep in ons hart weten we: zonder jou zouden we verloren zijn. Of erger nog, we zouden zelf moeten fluiten. En laten we eerlijk zijn, sommigen van ons hebben na twee stappen al geen adem meer om op het fluitje te kunnen blazen. Of ze ontberen het natuurlijke overwicht dat jij uitstraalt. Over-ge-wicht hebben ze dan weer wel...

Dus Hans, ik hoop dat je nog heel lang onze scheidsrechter zult zijn. Want zolang jij fluit, blijven wij spelen. En wie weet, misschien leren we ooit nog eens een keer echt voetballen...

Namens alle TCIJ-ers: bedankt Hans! Jij bent de ware held van onze zondagochtend.